

[Niels Helveg Petersen.]

stere og kommunerne, der muliggør, at forskudsregistreringen kan bortfalde. Det vil føles som en lettelse. Jeg mener, det er en fornuftig ting at gennemføre administrativt. Samtidig er der enighed om, at kommunerne nøje skal gennemgå især de, skal vi sige, interessante tilfælde, det vil sige formentlig større lønmodtagerindtægter og B-skatteydere, i det omfang, det overhovedet er gørligt, nå frem til at beskatte B-skatteyderne af den forventede indkomst. Det er klart udtrykt, og jeg mener, at med dette resultat er man i virkeligheden nået meget langt i retning af det, som både hr. Grünbaum og vi gerne vil tilstræbe med de ordninger, der skal laves.

Men jeg vil godt føje til, at endnu har vi ikke gennemført et slutskatteopgør under kildeskatten. Vi mangler endnu at gøre erfaringer med det, og jeg finder det derfor rimeligt at gå ud fra, at vi kommer til at diskutere denne sag igen, efterhånden som der gøres nogle erfaringer. Før man fører dette så skarpt frem, burde man i det mindste indrømme, at der er erfaringer, der skal høstes, før vi nøjagtig kan sige, hvorledes vi kan gøre det bedre. Som sagen ser ud i dag, er det efter mit partis mening fornuftigt at have truffet den aftale, man har truffet med kommunerne. Jeg tror, det vil give et rimeligt resultat.

Ømann: Der er jo tre lovforslag til afgørelse. Det første om særlig indkomstskat indeholder nogle forbedringer, og det vil vi stemme for. Det andet om afskrivningsloven indeholder tvivlsomme forbedringer, men dog forbedringer, og da vi ikke er forvænt med forbedringer på dette område, vil vi også stemme for det. Det tredje lovforslag angående ligningsloven indeholder et afsnit om medarbejderaktier, som vi ville stemme imod, hvis vi havde lejlighed til det; samtidig indeholder lovforslaget dog andre bestemmelser om skattefritagelser, som vi ville stemme for. Vi må derfor indtage det stand-

punkt at afholde os fra at stemme for det tredje lovforslag.

Nu har vi fået dette notat, som viser, at hvis man opkræver B-skatte på grundlag af 1970-indkomsterne, bliver der tale om restskatter på fra 700 kr. til 1.000 kr. for lønmodtagerne, hvis man tager indkomstintervallerne fra 20.000 kr. og op til 80.000 kr. Men disse restskatter, som jo i sig selv er betænkelige — hvorfor skal man lave et system, som indbygger restskatter og indbygger restancer, det var netop meningen med kildeskatten, at vi ingen restancer skulle have? — er beskedne i forhold til, hvad man kan påregne, der vil ske for B-skatteyderne, for dér vil restskatterne være på fra 1.500 kr. til 10.000 kr. Hvad dette løber op til i landsmålestok, er ikke beregnet; men der bliver formodentlig tale om en skattekredit på 1-2 milliarder kr. eller nogenlunde svarende til den, som regeringspartierne mente man måtte opretholde, da man startede på kildeskatten.

Samtidig vil regeringen opretholde den stramme finanspolitik. Men hvad vil det sige? Det vil sige, at de manglende 1-2 milliarder kr. på en eller anden måde skal ind, og hvordan skal de komme ind? Jo, de skal komme ind ved en tilsvarende højere ansættelse af udskrivningsprocenten, således som det skal ske til september, og det er da let at finde ud af dette regnestykke og se, at denne ekstra byrde hovedsagelig skal bæres af lønmodtagerne, når nu denne manko skal dækkes ind. Det logiske ville egentlig være at have to udskrivningsprocenter, en for A-skatteydere og en for B-skatteydere, hvilket naturligvis ville sprænge kildeskattesystemet aldeles.

Se, i det moderne Danmark er der mange måder at hytte sine egne på. Disse måder afviger fra gængs gammeldags klassepolitik; de er fløromvundne, de er helst skjult i ordninger med pæne facader. Hvis man lagde 15 pct. til forskudsudskrivningsgrundlaget, ville det ikke give nogen uretfærdighed for den enkelte, men det ville give en bedre